

РЕШЕНИЕ

за прекратяване на административно производство

№ ПК-ОВОС-././...-././..././..././...2024 г.

Долуподписаният, КОСТАДИН ГЕШЕВ в качеството си на директор на РИОСВ-Пазарджик, след като се запознах с материалите, съдържащи се в преписката към образуваното административно производство по постъпило уведомление за инвестиционно предложение (ИП), с вх. № ПД-01-482/11.08.2023 г., установих следното:

В РИОСВ-Пазарджик с вх. № ПД-01-482/11.08.2023 г. е подадено уведомление за ИП: „Оползотворяване на стерилни скални маси (скални разновидности и земни маси)“, получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация р-к „Влайков връх“, натрупана в Подобект № 3 на Отвал/Табан/Насип № 3 (с площ от 151,225 дка), който е част от поземлен имот (ПИ) 27406.189.889 (стар номер 000889) по КККР на с. Елшица, общ. Панагюрище, обл. Пазарджик, с възложител: „Ормус“ ГмБХ.

С инвестиционното предложение се предвижда оползотворяването на натрупана стерилна скална маса (земни маси и стерилни скални късове с различни размери) с обе около $3,5 \cdot 10^6$ м³, получена при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация открит рудник „Влайков връх“. Същата е натрупана на Отвал/Табан/Насип № 3, с площ от 151,225 дка.

Основният процес включва изгребване на скалната маса от площадката с багер (челен товарач) и натоварването ѝ на автосамосвали за последващо извозване до съответния потребител. Изгребването ще се осъществява от горе на долу, в посока от запад на изток, до котата на естествения терен, без използване на пробивно-взривни работи. Стерилните скални маси ще бъдат използвани за:

- Насипен материал за вдлъбнати (негативни) земни форми;
- Изграждане на вълноломи;
- Ексквационни кухни за конструкционни цели;
- Рампи;
- Насипи.

Не се налага изграждане на нова инфраструктура – пътна, електроснабдителна, ВиК и др. В съседство на имота има общински път. За производствения процес на площадката не е необходима електроенергия. В района на площадката има изградена водопроводна мрежа, захранвана от „ВиК П“ ЕООД, гр. Панагюрище. При реализацията на ИП ще се формират само битово-фекални отпадъчни води от санитарния възел. Отпадъчните води ще се заустват във водопълтна изгребна яма, която ще бъде почиствана периодично от специализирана фирма, чрез сключен договор за обслужване.

Така представеното инвестиционно предложение е подложено на определяне приложимата процедура по глава шеста, раздел III от *Закон за опазване на околната среда* (ЗООС) и съответната съвместена процедура по чл. 31 от *Закон за биологичното разнообразие* (ЗБР).

На основание чл. 95, ал.1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) и чл. 4, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (Наредбата за ОВОС) РИОСВ-Пазарджик с писмо, изх. № ПД-01-482-(2)/14.08.2023 г., уведомява кмета на Община Панагюрище и кмета на Кметство Елшица за постъпилото инвестиционно предложение. Със същото писмо на основание чл. 4, ал. 2 от Наредбата за ОВОС е обърнато внимание, че за изясняване на обществения интерес е необходимо да обявят инвестиционното предложение на интернет страницата си или на общественодостъпно място в срок до 3 дни от получаване на писмото.

В изпълнение на чл. 4, ал. 2 от Наредбата за ОВОС, на 15.08.2023 г. на интернет страницата на РИОСВ-Пазарджик е обявено инвестиционното предложение.

На основание чл. 4а, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за въздействие върху околната среда (Наредбата за ОВОС), постъпилото уведомление с приложенията към него, с писмо с изх. № ПД-01-482-(1)/14.08.2023 г., е изпратено на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“ (БД ИБР), гр. Пловдив за становище относно допустимостта на представеното инвестиционно предложение спрямо целите за опазване на околната среда и мерките определени в Плана за управление на речните басейни на Източнобеломорски район (ПУРБ на ИБР) и в Плана за управление на риска от наводнения в Източнобеломорски район (ПУРН на ИБР).

В отговор на горесцитираното писмо, БД ИБР – Пловдив, с писмо вх. № ПД-01-482-(4)/01.09.2023 г., изразява становище съгласно чл. 155, ал. 1, т. 23 от Закона за водите (ЗВ) със заключение, че инвестиционното предложение е допустимо от гледна точка на ПУРБ и ПУРН на ИБР 2016-2021 г., ЗВ и подзаконовите нормативни актове към него, при спазване на дадените условия в становището.

След разглеждане на уведомлението и установени неточности и непълноти в него, на основание чл. 5, ал. 4 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (Наредба за ОВОС), дружеството – „Ормус“ ГмБХ е информирано, че данните не са достатъчни за определяне на приложимата процедура по глава шеста от Закона за опазване на околната среда. **В срок от 30 дни след получаване на писмо, изх. № ПД-01-482-(5)/15.09.2023 г., от възложителя е изискано следното:**

1. Да се представят координати на подобект № 3 на отвал/табан/Насип № 3 (с площ от 151,225 дка), където се предвижда да се извършват дейностите, предмет на инвестиционното предложение.
2. Да се даде определение на термина „стерилни скални маси“ и къде този термин е нормативно определен. Обръщам внимание, че вида и характеристиките на минния отпадък, предмет на инвестиционното предложение, е необходимо да бъдат описани с термините и определенията, в съответствие с критериите по приложимата нормативна уредба.
3. По отношение на управлението и оползотворяването на минния отпадък в уведомлението е записано, че:
„Стерилните скални маси ще бъдат използвани за:
 - насипен материал за вдлъбнати (негативни) земни форми;
 - изграждане на вълноломи;
 - екскавационни кухни за конструкционни цели;
 - рампи;
 - насипи.“

В тази връзка да се опише:

- 3.1. Къде ще бъдат тези обекти.
- 3.2. Какви прогнозни количества от минния отпадък и по какъв начин ще бъдат оползотворявани.
- 3.3. Технологиите за управлението и оползотворяването на минния отпадък на местата на тяхната употреба (начин на сортиране, трошене, употреба на открито/закрито, контакт с повърхностни води и др.).
4. Да се представи информация относно отводняването на площадката, баланс и предполагаем състав на повърхностните /дъждовни/ водни количества, които ще се формират в процеса на т.нар. усвояване. Също така и информация за нивото на подземните води спрямо кота терен и коефициента на филтрация.

С писмо, вх. № ПД-01-482-(6)/09.10.2023 г., от „Ормус“ ГмБХ е входирана допълнителна информация, съгласно която:

По т. 1

Посочено е, че на стр. 4 във връзка със стр. 3 в представеното уведомление за ИП е посочено координатен регистър на Подобект № 3 на Отвал/Табан/Насип № 3, където ще се осъществява ИП.

По т. 2

Насипът, обект на ИП, е част от отработеното бивше находище „Влайков връх“. Произхода на „стерилните скални маси“ описани в документа за собственост и описани в ИП са представени главно от вулкански скали (около 80%) по минерален състав отговарящи на андезити, дацити и риодацити, претърпели нискотемпературна хидротермална промяна, в резултат на което някои от тях са оцветени в сиво-зеленикаво до жълто-зеленикаво. В по-малка степен (около 10%) са наблюдавани късове от метаморфни скали (силиманит-плагиоклазови гнайси) и около 10% късове от жилин кварц и деформирани гранити.

Добитата и депонирана скална маса е без икономически значимо съдържание на ценен метал и се класифицира като стерилна скална маса (Справка Решение по ОВОС № 18-8, 11/2011 г. на МОСВ – „Добив и преработка на златосъдържащи руди от участък Ада тепе на находище „Хан Крум“, гр. Крумовград). „Стерилна скална маса“ е термин използван в минното дело.

При експлоатацията на открит рудник „Влайков връх“ за добив на медно-пиритни руди са добивани и скални маси без икономическо значимо съдържание на ценен метал (Cu). Тези маси представляват разкривка и технологичен отпадък, който се образува в резултат на осигуряване достъп до рудното тяло.

Нормативната уредба приложима за извършване на стопанската дейност е във връзка с Наредба № РД-02-20-1 от 5 февруари 2015 г. за условията и реда за влагане на строителни продукти в строежите на Република България, към Закона за техническите изисквания към продуктите. Дружеството е спазило процедурата и е сертифицирало материала със Сертификат № CPR 14-NB1993-N212/18.08.2023 г.

Във връзка с процедурата на ИП пред РИОСВ е съобразено и със съдебната експертиза по административно дело № 10165/2021 на АССГ, която е била относима към предходна прекратена процедура. Като материала описан в документа за собственост е определен, че съответства за използването му в строителството.

По т. 3

3.1. В условията на пазарна икономика дружеството предлага стерилната скална маса, която може да се ползва като материал за извършване на стопанска дейност.

Същата има приложение в строителството. Конкретното ѝ приложение ще се определя от собственика закупил материала и спецификата на съответния строителен обект.

Дружеството не възнамерява да ограничи районите, от които могат да бъдат клиентите за закупуване на скалната маса.

След получаване на положително становище ще се проведе информационна кампания с участие на строителни фирми, общини и физически лица за запознаване с характеристиките на предлаганите стерилни скални маси.

3.2. На стр. 2 от представеното уведомление за ИП е записано:

„ИП предвижда оползотворяването на депонираната стерилна скална маса с обем около $3,5 \cdot 10^6 \text{ m}^3$ върху площ 151,225 дка.

Основният процес включва изгребване на скалната маса от площадката с багер (челен товарач) и натоварването ѝ на автосамосвали за последващо извозване до съответния потребител.“

3.3. Преработката на скалната маса (трошене и сортиране) няма да се извършва на площадката на ИП. Тези дейности при необходимост ще бъдат извършвани от потребителите закупили материала на собствените им площадки (което не е предмет на настоящото ИП).

По т. 4

Атмосферни, дъждовни и снежни води, поради геоморфоложката форма на терена и напукаността на натрупаните скални маси ще попиват в околния терен и в самия котлован, поради което принудително водоотвеждане не е необходимо. В момента се изпълнява проект от „Еко Антрацит“ ЕАД – „Проектиране и изпълнение на обект „Рудник Елшица“ – управление и пречистване на води и мониторинг. (Справка Решение по ПОВОС № ПК-32-ПР/2019 г. при РИОСВ Пз). В този проект е направен анализ за количествените и качествени показатели на повърхностни и дренажни води, които ще се пречистват в ЛПСОВ, в т.ч. и водите постъпващи от терена на настоящото ИП (мониторингов пункт канала при завоя на пътя за Калугерово западно от източните отвали). Съгласно резултатите е прието $\min Q3$ (l/s) и $\max Q 6.8$ (l/s).

Съгласно т. 1 от Протокол № 1925-27 от 08.05.2007 г., съставен от РИОСВ-Пазарджик „Биомет 2000“ ООД, оператор на МБИ „Елшица“, е изготвил Програма за собствен мониторинг на повърхностни и подземни води в района на микробиологичната инсталация на „Елшица“. За целта са изградени 3 сондажа с дължина 10 м за опробване на подземните води, както следва:

- Сондаж № 1 е изграден на кота терен – 408,5 м, за опробване на плитките подземни води в района на МБИ „Елшица“.
- Сондаж № 2 – Пункт за подземни води, изграден е на кота терен – 397 м. Сондажът разкрива водите на общия пукнатинно-поров водоносен хоризонт, под Табан/Насип/Отвал № 3 на находище „Влайков връх“. Предназначение – оценка и контрол на качеството на плитките подземни води в района на Отвал № 3.
- Сондаж № 3 е изграден на кота терен – 374,5 м за опробване водите на р. „Елшица“.

Изземването на стерилната скална маса ще започне от кота 470,8 м, а нивото на плитките подземни води е 397 м (Сондаж № 2).

От „Ормус“ ГмБХ с писмо, вх. № ПД-01-482-(7)/19.10.2013 г., допълнително по т. 2 е входирано копие на писмо, изх. № Е-92-00-368/21.06.2021 г. на заместник министъра на енергетиката до директора на РИОСВ-Пазарджик по адм. пр. на РИОСВ-Пазарджик с вх. № ПД-01-224/20.04.2021 г., а именно: „предвид факта, че минните

отпадъци, депонирани на СМО-Насипище-Източни отвали на рудник „Влайков връх“ са генерирани преди приемане на глава осма от Закона за подземните богатства (ЗПБ) и са частна собственост, разпоредбата на чл. 3 от ЗПБ е неприложима“.

„Стерилните скални маси“, предмет на ИП, са част от цитираните от министерството на енергетиката насипище (подобект № 1 и № 2, част от Отвал № 3 на „Влайков връх“), с което се подчертава, че вещите са частна собственост и не попадат в обхвата на чл. 3 от ЗПБ, **респективно нямат статут и на минни отпадъци**.

В тази връзка и с оглед твърдението на възложителя, че „скални маси“ (скални разновидности и земни маси), получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация р-к „Влайков връх“, натрупана в Подобект № 3 на Отвал/Табан/Насип № 3 (с площ от 151,225 дка), който е част от поземлен имот (ПИ) 27406.189.889 (стар номер 000889) по КККР на с. Елшица, общ. Панагюрище, обл. Пазарджик, нямат статут на **минен отпадък**, РИОСВ – Пазарджик изпраща последващо писмо, изх. № ПД-01-482-(11)/09.11.2023 г., до възложителя с искане за допълнителна информация относно направеното от него твърдение, с което искане се поставя допълнителен въпрос:

1. *От кой момент минните отпадъци получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация рудник „Влайков връх- източни отвали“ са преминали през процес на оползотворяване по чл. 22а, ал. 5 от ЗПБ и са престанали да бъдат минен отпадък?*
2. *Моля да приложите всички налични доказателства в тази насока.*

С писмо, вх. № ПД-01-482-(12)/28.11.2023 г., от „Ормус“ ГмбХ е входирана допълнителна информация, съгласно която:

По т.1:

Придобитите от Дружеството „скалните остатъци и земни маси“ по силата на представените документи за собственост, Постановления за възлагане на движими вещи, са частна собственост и поддържаме, че не са подземно богатство (минни отпадъци) или отпадъци, съгласно регламентираните в закон/подзаконов нормативен акт, в това число и Регламенти на ЕС, защото:

1.1 Не са подземно богатство съгласно чл. 2, т. 8 от Закона за подземни богатства (ЗПБ) (обн. ДВ бр. 23 от 1999 г. (отм.), тъй като съгласно чл. 2, т. 8 от ЗПБ, в редакцията на нормата преди изменението ѝ в ДВ бр. 70/2008 г. е предвидено, че подземно богатство по смисъла на този закон са производствени технологични отпадъци от миннодобивната и миннопреработваща дейност, които не са собственост на физически или юридически лица. Движимите вещи, предмет на инвестиционното предложение, са били корпоративна собственост — депонирани в резултат от изземването на частта от скалния масив от откривката на н-ще „Влайков връх“, от дейност на „Панагюрски Мини“ за периода 1961-1979 г. и са били включени в капитала на образуваното по реда на ЗОЕТДДИ с ПМС № 176/1991 г. еднолично търговско дружество с държавно имущество „Панагюрски мини“. Към момента същите са собственост на ЮЛ — „Ормус“ ГмбХ, т.е. при тези обстоятелства липсват двете задължителни предпоставки на чл. 2, т. 8 от ЗПБ, за да се приеме, че се касае до подземно богатство по смисъла на закона;

1.2 Не са минни отпадъци съгласно чл. 22а, ал. 5, т. 1 и т. 3 от ЗПБ, тъй като същите се ползват като материали за строителни нужди, в която връзка е налице и уведомление за инвестиционно предложение. (Съгл. Решение № 15959 от 25.11.2019 г. по адм. д. № 8955/2018 г. на Върховния административен съд). Отделно от това, за да се третира като такива се изисква сложен състав от кумулативно налични характеристики, които в случая не са налице. Легалната дефиниция дадена в т. 24 от § 1 от ПЗР на ЗПБ гласи: „минни отпадъци“ са технологичните отпадъци от

проучването, добива и преработката на подземни богатства, натрупани в резултат на дейности по разрешение за търсене и проучване или за проучване или по концесия за добив, минни отпадъци са и всички шлаки от металургията, сгурия и пепели от топлоелектрически и термични централи, фосфогипс, пиритни угарки, унос, шламове и други, натрупани до влизането в сила на този закон, които не са собственост на физически или на юридически лица“, ако са образувани след влизане в сила на ЗПБ /15.03.1999 г. и в редакцията към ДВ бр. 100 от 21.10.2010 г./, а технологичните отпадъци са генерирани много преди сочените от Вас разпоредби и доколкото законът не е уредил обратно действие, съгласно чл. 14 от ЗНА, на цитираната от Вас в посоченото писмо норма на т. 24 от пар. 1 от ДР на ЗПБ (редакцията към ДВ бр. 86 от 13.10.2023 г.), то същата няма как да намери приложение по отношение на генерираните технологични отпадъци от закрития през 1979 г. р-к „Влайков връх“.

1.3 Не сме съгласни, че нашите движимите вещи, предмет на инвестиционното ни предложение, попадат под приложното поле на цитираната от Вас разпоредба на чл. 22 буква „а“, ал. 5 от ЗПБ по следните съображения:

а.) Съгласно пар. 90 от ПЗР към ЗИД на ЗПБ (редакция ДВ, бр. 70 от 2008 г.; изм., бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) - Разпоредбите на глава осма „Управление на минните отпадъци“ от Част първа не се прилагат за съоръжения за минни отпадъци, закрити към 1 май 2008 г.

б.) В изпълнение на ал. 3 на § 90 от ПЗР към ЗИД от Закона за подземни богатства, Изпълнителна агенция по околна среда към МОСВ до 1 май 2012 г. е изготвила опис на закритите съоръжения, разположени на територията на Р България, в които е включила и горепосоченото съоръжение (Отвал/Табан/Насип № 3), на което се намират „скалните остатъци и земните маси“; видно от Писмо изх. № 67 от 10.01.2019 г. и изх. № 1029 от 04.04.2017 г., от което се установява, че съоръжение (Отвал/Табан/Насип № 3), на което се намират „скалните остатъци и земните маси“ на р-к Влайков връх е закрит през 1979 г., който факт Ви е служебно известен, поради което чл. 22а, ал. 5 от ЗПБ не намира приложение.

в.) Съгласно чл. 24 § 4 ПР от Директива 2006/21/ЕО за управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии, която е транспонирана в националното ни законодателство съгласно § 1а. от ДР от Закона за подземни богатства (Нов - ДВ, бр. 70 от 2008 г.), респ. член 5, член 6, параграфи 3-5, член 7, член 8, член 12, параграфи 1 и 2 и член 14, параграфи 1-3, от Директивата е изрично предвидено, че „Разрешително“ и „План за управление за отпадъци“, няма да се прилага по отношение на тези съоръжения за отпадъци, които:

1. са прекратили приемането на отпадъци преди 1 май 2006 г., и
2. завършват процедурите по закриване в съответствие с приложимото общностно или национално законодателство, или програмите, одобрен и от компетентния орган, ще бъдат действително закрити към 31 декември 2010 г.

С оглед на гореизложеното и съгласно установените критериите в законодателството ни, а именно: 1.) § 90, ал. 1 от ПЗР към ЗИД от ЗПБ, 2.) чл. 2, т. 8 от ЗПБ (обн. ДВ бр. 23 от 1999 г. (отм.), 3.) чл. 22а, ал. 5, т. 1 и т. 3 от ЗПБ и 4.) практиката на СЕС, определени в Регламент (ЕО) N 596/2009, Раздел II „Околна среда“, § 2.6, във вр. с Директива 2006/21/ЕО за управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии по чл. 24 § 4 ПР, т.е. за реализирането на „скалните остатъци“ като „вторични продукти“ (т.е. стока), считам, че не е нужно да се извършва регистрация като титуляр в регистъра за осъществяване на дейност — експлоатация на съоръжение, нито е налице необходимостта от разрешително по Част I, глава VIII „Управление на минните отпадъци“ от Закона за подземни богатства.

След разглеждане на представената от „Ормус“ ГмбХ информация (с вх. № ПД-01-482-(6)/09.10.2023 г., ПД-01-482-(7)/19.10.2013 г. и ПД-01-482-(12)/28.11.2023 г.) се установи, че информацията е недостатъчна и не са отстранени неточностите, непълнотите и пропуските, посочени в писма, изх. № ПД-01-482-(5)/15.09.2023 г. и № ПД-01-482-(11)/09.11.2023 г. на директора на РИОСВ-Пазарджик, в следствие на което административният орган не може да определи коя е приложимата процедура по глава шеста от *Закона за опазване на околната среда*. Също така представената информация не съдържа достатъчно доказателства, че реализацията на ИП „Оползотворяване на стерилни скални маси (скални разновидности и земни маси)“ е допустимо и няма да окаже значително въздействие върху компонентите на околната среда, поради следните мотиви:

1. От предоставената допълнителна информация не става ясно терминът „стерилна скална маса“ къде е уреден нормативно. Отразеното твърдение, че терминът е използван в „минното дело“ и в „Решение по ОВОС №18-8, 11/2011 г. на МОСВ, не отговаря по никакъв начин за неговото нормативно определение, защото нито терминологията в минното дело, нито решенията по ОВОС са източник на правото. В нито един от източниците на българското екологично право не се съдържа нормативно уредено понятие „стерилна скална маса“.
 2. В уведомлението за ИП, вх. № ПД-01-482/11.08.2023 г., възложителят в своето резюме на предложението казва, че „планира оползотворяването на натрупана стерилна скална маса (земни маси и стерилни скални късове с различни размери) получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация рудник „Влайков връх“. Същата е натрупана на Отвал/Табан/Насип №3, с площ 151,225 дка. Даденото описание на характеристиката на ИП по несъмнен начин доказва, че „земните скални маси“ и „стерилни скални късове“ с различни размери, получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация рудник „Влайков връх“ са **минен отпадък** по смисъла на §1, т. 24 от ЗПБ. *„Минни отпадъци“ са отпадъци в твърдо, течно или шламово състояние – пряк резултат от дейности по проучване, добив, първична преработка и складиране на подземни богатства, в т.ч. открит и подземен добив на подземни богатства, включително чрез сондажи, преработка на извлечения материал или извличане на субпродукти, включително редкоземни елементи, от проучване или добив на геотермална енергия, независимо от техния собственик или държател и от момента, в който са генерирани.* Още повече „скалните земни маси“ са натрупани на „Отвал/Табан“, насипище (табан), което според Закона за подземните богатства е „инженерно съоръжение за съхраняване на твърди минни отпадъци върху повърхността на земята“.
- От тук следва, че добитите минни отпадъци следва да бъдат разгледани в две категории, а именно **инертни и неинертни**. Разделението е основно за приложимостта и **оползотворяването на минния отпадък** (§1, т. 24а ЗПБ) като **строителен материал** (§1, т. 29 ЗПБ).
3. През 2019 г. от същия възложител е входено уведомление за ИП , изх. № ПД-01-26/17.01.2019 г. с предмет *усвояване на скални остатъци и земни маси (технологични отпадъци), образувани от разработването на рудник „Влайков връх“, депонирани в имот № 000889 (ПИ с идентификатор*

27406.189.889), местност „Червеница“, землище на с. Елишица, общ. Панагюрище, обл. Пазарджик за нуждите на строителството. В хода на преписката, директорът на РИОСВ – Пазарджик, излиза с Решение № ПК-31-ПР/2021 г. за преценяване на необходимостта от извършване на ОВОС, с което разпорежда на възложителя „Ормус“ ГмбХ „да се извърши оценка на въздействието върху околната среда на ИП“. Част от мотивите за извършване на оценка за въздействие върху околната среда са именно инертността на материала и неговото оползотворяване като **инертен** материал. Видно от извършеното пробовземане по несъмнен начин е доказано, че „скалните маси“ натрупани на „Отвал/Табан“, насипище (табан) „Влайков връх“ **не са инертни**. Извадка от стр. 4 на Решение № ПК-31-ПР/2021 г.: „Съгласно полученото становище от проф. д-р Ивайло Копрев, вх. № ПД-01-26-(72)/12.07.2021 г., допълнително входираната информация по Приложение № 2 е преработена, представен е план за вземане на проби, информационна карта за вземане на проби и протоколи от изпитване от акредитирана лаборатория „Евротест-Контрол“ ЕАД. Направен е коментар по отношение на Заключението на експертите, т. 6 Класифициране на технологичния отпадък от разкривката като инертен, в съответствие с критериите, посочени в т.2 от Приложение № 3 на Наредбата за управление на минните отпадъци, в частта 6.2. съдържат сулфидна сяра в количества не по-големи от 1,0%. В Приложение № 3 към чл. 15 Класифициране на минните отпадъци в съответствие с разпоредбите на чл. 22б, ал. 1 от Закона за подземните богатства – т. 2 Минните отпадъци се класифицират като инертни отпадъци, когато: в) съдържат сулфидна сяра в количества не по-големи от 1,0 на сто, при условие, че коефициентът, определен от съотношението между неутрализационния и киселинния потенциал, определени на основата на статичното изпитване по ргEN 15875, е по-голям от 3. Следователно данните, представени в Приложение № 1 към Протокол за изпитване № 4161/14.04.2021 г. от „Евротест – Контрол“ ЕАД показват, че коефициентът, определен от съотношението между неутрализационния и киселинния потенциал – КНП (NPR) за трите съставни проби (инкременти) е съответно: Зона 1-0,16, Зона 3-0,35, т.е. тези минни отпадъци нямат капацитет за неутрализиране на освободената киселинност и пробите са киселинно генериращи, поради което не могат да се класифицират като инертни.“

За да бъде инертен един минен отпадък, той следва да отговаря на нормативно дадената характеристика по смисъла на (§1, т. 43 от ЗПБ), а именно във времето да не търпи значителни физични, химични или биологични промени, да не се разтваря, да не се излужва, да не гори и да не реагира по друг физичен или химичен начин, да не биодegradира или при контакт с друго вещество да не оказва върху него отрицателно въздействие, в резултат на което съществува вероятност то да предизвика замърсяване на околната среда или да навреди на човешкото здраве; общото съдържание на инфилтрат и замърсители в отпадъците и екотоксичността на инфилтрата трябва да са незначителни, като не застрашават качеството на повърхностните и/или подземните води.

За да бъде оползотворен неинертен минен отпадък като строителен материал, неговото оползотворяване следва да гарантира, че няма да доведе до замърсяване на околната среда. С оглед фактическата обстановка, административният орган не може да допусне конкретното приложение на минния отпадък да се определя от собственика закупил материала и спецификата на съответния строителен обект. Това трябва да бъде предмет

на план за управление на минни отпадъци. Така както е определено в чл. 22а, ал. 1 и чл. 22а, ал. 4, т. 2 от ЗПБ.

4. С писмо, вх. № ПД-01-482-(7)/19.10.2023 г., възложителят „Ормус“ ГмбХ, предоставя допълнителна информация по т. 2, а именно становище на Заместник министъра на енергетиката от 2021 г., според което „минните отпадъци“ са генерирани преди приемане на глава осма от ЗПБ и са частна собственост, затова в настоящия случай е неприложима разпоредбата на чл. 3 от ЗПБ. В същото писмо възложителят твърди, *„че вещите са частна собственост и не попадат в обхвата на чл. 3 от Закона за подземните богатства (ЗПБ), респективно нямат статут на минен отпадък.“* РИОСВ – Пазарджик, не оспорва собствеността на „скалните маси“ на настоящото ИП. Собствеността на движимите вещи не е предмет на оценка за въздействие върху околната среда до толкова, до колкото следва да бъде доказано правото на възложител, задължителен реквизит от административната преписка. Но само защото „минния отпадък“ е частна собственост не означава, че не трябва да бъде разглеждан като такъв при откритата процедура по реда на глава шеста, раздел III от *Закон за опазване на околната среда (ЗООС)* и съответната съвместена процедура по чл. 31 от *Закон за биологичното разнообразие (ЗБР)*. Още повече, Законът за подземните богатства е категоричен в определението за „минен отпадък“, че *„независимо от техния собственик или държател и от момента, в който са генерирани“*. Законодателят изрично е казал, че не трябва да се тълкува правната норма спрямо собствеността и времето на генериране на отпадъка, от тук следва, че правната норма на §1, т. 24 от ЗПБ следва да бъде тълкувана като норма *ex post facto* и нормативният термин за „минен отпадък“ е приложим и за минни отпадъци генерирани преди влизане на закона в сила.

- 4.1 За да престане един минен отпадък да бъде определян като такъв, следва същият да е минал през процес на оползотворяване по реда на чл. 22а, ал. 5 от ЗПБ. В отговора си, дружеството развива няколко различни хипотези, като на първо място се позовава на чл. 2, т. 8 от ЗПБ от редакцията преди изменението на закона настъпило с обнародване в ДВ бр./ 70/2008 г., където е предвидено, че подземни богатства, по смисъла на закона, са производствени технологични отпадъци от миннодобивната и миннопреработващата дейност, които не са собственост на физически или юридически лица. Също така се обръща внимание, че *„Движимите вещи, предмет на ИП са били корпоративна собственост - депонирани в резултат от изземането на частта от скалния масив от откривката на н-ще „Влайков връх“, от дейностите на „Панагюрски мини“ за периода 1961-1979г.“*

РИОСВ – Пазарджик, намира това твърдение за абсолютно неоснователно поради следните съображения:

- Към момента на подаване на уведомлението за ИП, действа настоящата разпоредба на ЗПБ, в която е дадено нормативно описание на термина „минен отпадък“, който както разгледахме по-горе, не прави разграничение по отношение на собственост или момент на генериране на минния отпадък. РИОСВ – Пазарджик не може да гледа преписка по отменени разпоредби на закона, още повече когато настоящият не прави разграничение в кой момент е генериран минния отпадък.
- Към момента на придобиване на активите от „Ормус“ ГмбХ с Постановление за възлагане от 24.11.2016 г. при ЧСИ Мария Ангелова рег. №884 с район на действие ОС – Пазарджик, са действали настоящите

разпоредби на ЗПБ по отношение на даденото определение за минен отпадък по смисъла на §1, т. 24 от ЗПБ.

- Към момента на депониране на минните отпадъци в периода 1961-1979 г. е действал Закона за мините и кариерите. Според чл. 1 от същия, (ал. 1, изм. - изв., бр. 104 от 1960 г.) *Всички находища на полезни изкопаеми - минерални горива (твърди, течни и газообразни), естествени газове, метални и неметални руди и соли и водите, които изтичат от тях, съдържащи рудното им вещество, морска сол и солта от езерата и блатата, благородни и полублагородни камъни, както и скалните маси, компактни или естествено раздробени, от които се добиват строителни материали - са изключителна държавна собственост.*

Дори към момента на депониране на минните отпадъци, закона дава близка до настоящата рамка по отношение на собствеността. Като по нататък ясно разграничава *„Полезните изкопаеми според тяхното стопанско предназначение и разпространеност се разделят на „минни“ и „кариерни“.* Като възприема, че само кариерните следва да се използват за строителни дейности.

На следващо място в отговор на поставения въпрос, възложителят отговаря, че „не са минни отпадъци съгласно, чл. 22а, ал. 5, т. 1 от ЗПБ, тъй като същите се ползват като материали за строителни нужди, в която връзка е налице и уведомление за ИП.

Изискванията на чл. 22а, ал. 5, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗПБ са кумулативни и само защото същите ще се ползват като материал за строителни нужди, това не доказва, че те са изгубили статута си на минен отпадък, защото все още не са преминали през процес на оползотворяване и не е доказано, че употребата им няма да доведе до отрицателно въздействие върху околната среда или човешкото здраве.

5. С оглед твърденията на възложителя, че скалните маси получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация р-к „Влайков връх“, натрупана в Подобект № 3 на Отвал/Табан/Насип № 3 (с площ от 151,225 дка), който е част от поземлен имот (ПИ) 27406.189.889 (стар номер 000889) по КККР на с. Елшица, общ. Панагюрище, обл. Пазарджик не представляват „минен отпадък“, РИОСВ – Пазарджик не може да вземе отношение и да коментира приложението на § 90 от ПЗР към ЗИД на ЗПБ (редакция ДВ, бр. 70 от 2008 г.; изм., бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) и на Директива 2006/21/ЕО за управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии. Прилагането на § 90 и Директива 2006/21/ЕО би имало процедурно отношение към настоящата преписка, ако административният орган разглеждаше инвестиционно предложение като намерение за оползотворяване на минни отпадъци.

Още повече, § 90 от ПЗР към ЗИД на ЗПБ (редакция ДВ, бр. 70 от 2008 г.; изм., бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) визира приложението на глава осма от ЗПБ, която влиза в сила с обнародването и в ДВ през 2008г. Волята на законодателя е напълно логична с оглед това, че за закритите съоръжения до 2008г.(до преди влизане на закона в сила) и за тези, които са били преустановили дейност до 1 май 2006г. и закриването им трябва да приключи преди 31 декември 2010г. са били управлявани и закрити по ред съгласно вече утвърдени законови разпоредби и работни проекти за ликвидация и рекултивация.

Също така към настоящия момент, съгласно Списък на закритите, включително и на изоставените съоръжения за минни отпадъци по чл. 22 м, ал. 5 от Закона за подземните богатства, съоръжението „Влайков Връх - източни отвали“ попада в този списък. Следва да се отбележи, че този списък

по чл. 22м, ал. 5 от ЗПБ се изготвя за съоръжения, които причиняват сериозни отрицателни въздействия върху околната среда, или за които има вероятност в средносрочен или в краткосрочен план да станат сериозна заплаха за човешкото здраве, или за околната среда.

6. ИП: „Оползотворяване на стерилни скални маси (скални разновидности и земни маси)“, получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация р-к „Влайков връх“, натрупана в Подобект № 3 на Отвал/Табан/Насип № 3 (с площ от 151,225 дка), който е част от поземлен имот (ПИ) 27406.189.889 (стар номер 000889) по КККР на с. Елшица, общ. Панагюрище, обл. Пазарджик, с възложител: „Ормус“ ГмбХ, според действащото законодателство на Република България се касае до оползотворяване на „минни отпадъци“ като строителни материали. В хода на преписката възложителят не посочва нормативно определено описание на термина „стерилни скални маси“, като също така твърди, че същите нямат статут на „минен отпадък“. Липсата на нормативно определение на термина „стерилни скални маси“ и твърдението че „скалните маси“ не са „минен отпадък“ води до невъзможност административният орган да определи коя е приложимата процедура по глава шеста от Закона за опазване на околната среда. От друга страна, през 2019 г. от същия възложител е входирано уведомление за ИП, изх. № ПД-01-26/17.01.2019 г., с предмет *усвояване на скални остатъци и земни маси (технологични отпадъци), образувани от разработването на рудник „Влайков връх“, депонирани в имот № 000889 (ПИ с идентификатор 27406.189.889), местност „Червеница“, землище на с. Елшица, общ. Панагюрище, обл. Пазарджик за нуждите на строителството.* В хода на административната преписка е доказано, че „скалните маси“, предмет на настоящето и на това от 2019 г. ИП, не са инертни, а като такива, за да бъдат оползотворени като неинертни следва да се гарантира, че няма да доведат до замърсяване на околната среда. Това следва да бъде предмет на процедура пред административния орган, но с оглед гореизложеното, видът на тази процедура не може да бъде определен спрямо посочената от възложителя информация. Административният орган не може да приеме алтернативно тълкуване на действащото законодателство на Република България или да прилага правни норми изгубили своето правно действие.

Предвид изложените мотиви, директорът на РИОСВ – Пазарджик приема, че неточностите, непълнотите и пропуските не просто не са отстранени, но и е невъзможно да бъдат отстранени с бъдещи искания за допълнителни разяснения с оглед фундаменталното разминаване между действащото българско законодателство и алтернативното тълкуване на правните норми от страна на „Ормус“ ГмбХ. Това създава обективна невъзможност на административния орган да определи приложимата процедура и да продължи да разглежда преписката за ИП, с вх. № ПД-01-482/11.08.2023 г.

На основание гореизложеното и чл. 5, ал. 5 от *Наредбата за ОВОС* процедурата по разглеждане на представеното уведомление за инвестиционно предложение, съгласно образец на Приложение № 5 към чл. 4, ал. 1 от *Наредбата за ОВОС*, следва да се прекрати.

Съгласно чл. 2а, ал. 1 от *Наредбата за ОВОС*, при прекратяване на процедурата по ОВОС се прекратява и съответната съвместена процедура по чл. 31 от *Закона за биологичното разнообразие*.

Във връзка и мотивиран от изложеното на основание чл. 2а, ал. 1 и ал. 3 във връзка с чл. 5, ал. 5 от Наредбата за ОВОС

ПРЕКРАТЯВАМ:

Административното производство по преписка, вх. № ПД-01-482/11.08.2023 г. за инвестиционно предложение: „Оползотворяване на стерилни скални маси (скални разновидности и земни маси)“, получени при разкривните и експлоатационни работи на спрения от експлоатация р-к „Влайков връх“, натрупана в Подобект № 3 на Отвал/Табан/Насип № 3 (с площ от 151,225 дка), който е част от поземлен имот (ПИ) 27406.189.889 (стар номер 000889) по КККР на с. Елшица, общ. Панагюрище, обл. Пазарджик, с възложител: „Ормус“ ГмбХ

За настоящото решение да бъде уведомен възложителят, като екземпляр от него му бъде изпратен на посочения от него адрес.

Решението може да бъде оспорено в 14-дневен срок чрез РИОСВ-Пазарджик по реда на глава десета, раздел IV от Административнопроцесуалния кодекс.

КОСТАДИН ГЕШЕВ

Директор на РИОСВ – Пазарджик

